

**KOMÜNİST
OLMAK
NEDİR ?**

TÜSTAV

AÇIKLAMA

Elinizdeki bu broşür, Alman Komünist Partisi DKP'nin 1978/79 eğitim yılında çıkardığı 2. eğitim broşürüdür.

DKP'nin politikası, Marx, Engels ve Lenin'in öğretisi temelinde kuruludur. DKP, işçi sınıfının bu bilimsel dünya görüşünü, Federal Almanya'nın somut koşullarına yaratıcı biçimde uyguluyor.

Buradan hareket ederek, bu broşürde, komünist olmanın ne demek olduğu sorusuna yanıt getiriliyor.

Federal Almanya işçi sınıfının bir parçası olarak, onun saflarında sınıf savaşına katılan Türkiyeli işçilerin, komünistlerin de bu broşürden yararlanacaklarına inanıyoruz.

Herausgeber: Parteivorstand der DKP,
Prinz-Georg str. 79 4000 Düsseldorf
Verantwortlich für den Inhalt-Gerd
Humbach.

Alman Komünist Partisi DKP'nin programının son bölümü partiyle ilgilidir. Mannheim parti kongresine hazırlanırken, bu konuda bir çok tartışma yapıldı. Bilhassa üzerinde durulan konu da, program taslağında komünistlerden beklenen nitelikler oldu. Çok kere yöneltilen soru şuydu: "Bizler çok ileri gitmiyor muyuz? Hangi komünist bunları yerine getirebilir? Biz bu zor görevleri öne sürdüğümüzde partiye yakın olan işçilerin, gençlerin partiye üye olmalarını önlemiş olmaz mıyız?" Bunlar cevap verilmesi gereken önemli sorulardır. Bu yüzden elinizdeki bu eğitim broşüründe bu konular etraflıca işlenecektir.

Tartışmalar programın daha iyi bir şekilde biçimlenmesine yol açtı. Bu arada bazı sivri ifadeler de ayıklandı. Özde ise biz komünistlerin kendimizde aradığımız, parti çalışmalarımıza ve kişisel hayatımıza yol gösteren yüksek siyasal ve törel (ahlaki) nitelikler kaldı.

Baştan, parti programında dile gelen ölçülerin biz komünistler için neden vazgeçilmez olduğu sorusu gelmektedir. Bu ölçüler neye dayanıyorlar?

Marksçı parti. KOMÜNİST PARTİSİNİN TEMEL NİTELİKLERİ
teorisinin
temeli

a) Marksçı parti teorisinin temeli, işçi sınıfının tarihsel ödevi olarak kapitalist toplumu sosyalizme dönüştürmeyi ve sınıfsız toplumu kurmayı gösteren öğretimidir.

İşçi sınıfının kurtuluşu ancak işçi sınıfının eliyle olur. Fakat başta, işçilerin ellerinde "sadece" üretim sürecinde tuttukları yer ve

sayıca üstünlükleri vardır. Bir güç haline gelmeleri ancak örgütlenip birleştikçe ve bilinç (bilgi) onlara hedef ve yol hakkında açıklık sağladıkça olur. Demekki işçi sınıfının kurtuluşu, örgütlülük ve ve bilinçlilik gerektiriyor.

b) İşçi sınıfının örgütlülüğü onun örgütlerin de kendini gösterir. İşçi sınıfının bu türden bir çok örgütleri vardır. İşçi sınıfının en geniş birlik örgütleri olan sendikalar ve işçi gençlik örgütleri bunların en önemlilerindenidir. Bu örgütler işçi sınıfının günlük çıkarları ve daha ileri amaçları için verdiği savaşında büyük bir rol oynarlar.

İşçi sınıfının örgütleri arasında marksçı partinin özel bir yeri vardır. Bu, tüm diğer işçi örgütlerinin ya sadece amaçların bir parçasını ya da yalnız işçi sınıfının bir bölümünün çıkarlarını, üstelik çoğunlukla kapitalist sistemin çerçevesini aşmadan, temsil etmelerinden kaynaklanır. Parti ise başkadır. O, işçi ve hizmetlilerin bütün sınıfsal çıkarlarını temsil eder. Parti işçi sınıfını burjuva ideolojisinin etkisinden kurtarmak için savaşır. Parti ekonomik, siyasal ve ideolojik sınıf savaşını yürütür, sosyalist amaca göre yönlendirir. Sosyalizm için verilen bu savaşım, işçi sınıfının (ve diğer tüm çalışan sınıf ve tabakaların) kurtuluşu kesin bir siyasal erk (iktidar) değişikliğini gerektiriyor. Çünkü kapitalist sınıfın siyasal erki yenilmediği sürece, kapitalistlerin ekonomik erkide kırılamaz. Bu yüzden işçi sınıfı ekonomik, kültürel ve diğer günlük çıkarları için savaşan ör-

gütlerle yetinmeyip SİYASAL ÖRGÜTÜNÜ, savaşım partisini yaratmalıdır. Bu örgütün SINIF SA-VAŞINDA HER TÜRLÜ YÖNTEMİ kullanabilmesi ve koordine edebilmesi, özel ve genel istekleri, yakın ve uzak amaçları, ulusal ve uluslararası görevleri birbirine bağlayabilmesi gerekmektedir. İşte bu yüzden marksçı parti işçi sınıfının örgütlenmesinin EN YÜKSEK biçimidir, işçi sınıfının kurtuluşunun en önemli aracıdır.

c) Eski toplumu aşip yeni toplumu kurabilmek için işçi sınıfına bilimsel temele dayanan bir savaş ve inşa planı gereklidir. Bu plan Marks, Engels ve Lenin tarafından hazırlanmış olan BİLİMSEL SOSYALİZMDİR. Marksçı partinin PROGRAMI VE TÜM PRATIĞI MARKS, ENGELS VE LENİN'İN TEORİSİ üzerinde yükselir. Fakat bu BİLİMSEL TEORİ burjuva ideolojisinin bas-kısı altındaki işçilerin arasında veya işgücünü daha iyi koşullarda satabilmek (veya kazanılmış hakları kaybetmemek) için verilen savaşta kendiliğinden (spontan) doğmuyor, oluşmuyor. Bu öğreti kendilerini proletaryanın tarihsel davasına adanmış olan teorisyenler tarafından ortaya konuldu, geliştirildi.

Sınıf bilin-
cinin akta-
rılması

Yalnızca işçilerin toplumdaki nesnel (objektif) konumlarından ve dolaysız sınıf deneyimlerinden ASIL anlamda sınıf bilinci, yani TÜM TOPLUMSAL DURUMUN ve bundan çıkan siyasal hedeflerin bilinci, gelişemez. İşçi sınıfının gitgide genişleyen kesimlerine işçilerin günlük, dolaysız ve yığınsal deneyimlerinden çıkarak sosyalist sınıf bilincini aktarmak devrimci partinin görevidir.

Bilimsel sosyalizm parti yoluyla işçi hareketine bağlanır. Bilimsel sosyalizm komünistlere savaşında her zaman sınıfın tüm hedefini temsil etme yeteneğini verir. Bu, partinin işçi sınıfının BİLİNÇLİ öncü kolu olduğunu gösterir.

Kitlelerle
bağlılık

d) Marksçı parti öğretisinin diğer bir ana özelliği, siyasal bir öge olarak, kitlelerle sıkı bağlar ilkesidir.

Marksçı partinin işçi sınıfının öncü kolu olma niteliğini herkesten fazla vurgulayan Lenin, az çok gelişmiş kapitalist ilişkilere sahip ülkelerde en iyi ve en atılgan bir öncü kolun bile, eğer EN GENİŞ İŞÇİ YIGINLARININ DESTEĞİNE DAYANMIYORSA, hiç bir şey yapamayacağını bir an bile unutmuyordu. Lenin Batı Avrupa için, Orta Avrupa'daki 1918-1919 devriminin yenilgisinden yola çıkarak şöyle diyebiliyordu: "Kim ki, hemen hemen tüm proleterlerin örgütlendiği Avrupa'da bizim İŞÇİ SINIFININ ÇOĞUNLUĞUNU kazanmamız gerektiğini anlamıyorsa, o kişi komünist hareket için kaybedilmiştir." (Lenin, yapıtlar, cilt 32, Berlin 1961, S. 493).

Bu yüzden Lenin, proletaryanın var olan yığın örgütlerinde (sendikalar gibi) çalışmayı reddetme çabalarıyla, alay ederek, bu oportünizme teslim olmaktır, diyordu. Bu nedenle Lenin, yığınları ileri götürmek, yükseltmek v.s. için her zaman ve her yerde çalışan yığınlar arasında etkin olma, onların dolaysız çıkarlarından yola çıkma, onların nabzını elde tutma, onların dilini konuşma, bir dereceye kadar onlarla kaynaşma çağırısını yılmadan tekrarlardı. (Öncü kol tek başına bir amaç değildir, o sınıfının hizmetindedir, sadece öğret-

men değil, aynı zamanda öğrencidir, o gücünü yalnızca kitlelerden alır.)

Proletar-
ye enter-
nasyona-
lizmi

e) PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ, marksçı parti teorisinin vazgeçilmez bir parçasıdır. Bu, kapitalist sınıf düşmanına karşı ortak savaşta tüm ülkelerin marksçı işçi hareketinin kırılmaz dayanışmasıdır. Bu, proletarya savaşının anti-emperyalist kurtuluş savaşlarıyla kopmaz bağına da içerir. Bu enternasyonalizm tüm ülkelerin işçi sınıfının uluslararası düşmanı olan kapitalizmle gelişkisinden kaynaklanır. Sosyalizm ve emperyalizmin dünya sistemleri olarak karşı karşıya durdukları günümüzde sınıf savaşının enternasyonalleşme süreci daha da yoğunlaşmıştır. Ancak enternasyonal görevlerini yerine getiren bir parti, ulusal ödevlerini de yerine getirebilir.

Burada şimdiden var olan sosyalizme ve onun en güçlü ve başı çeken gücü Sovyetler Birliği'ne karşı politik tutum çok önemlidir. Sosyalizm, emperyalizme karşı savaşın en önemli ve belirleyici etmeni, tüm işçi hareketinin en büyük kazanımıdır. Onun gücü savaşımızın her aşamasını etkiliyor. Bu yüzden sınıf düşmanı bir çok yöntem, ideoloji ve bozguncu gurupları kullanarak sosyalistlerin dayanışmasını kırmaya çalışıyor. Anti-sovyetçiliğin büyük sermayenin temel ideolojisi olduğu gerçeğinden şu sonuç çıkar: Aynı zamanda hem SOSYALİST, hem de ANTİ-SOVYETÇİ olunamaz.

Marksçı parti devrimci işçi sınıfı içinde sıkı sıkıya kök salar. Savaşın amacını, gelişiminin koşullarını, toplumsal temel gücü, doğru olarak tanıma olanağını veren marksçı teori ile yönünü bulur.

Yani komünist partisi başlıbaşına bir amaç değil, kapitalizmin yenilmesi ve sosyalizmin kurulması savaşımında işçi sınıfının ve diğer emekçilerin en önemli aracıdır. Partinin bu karakteri ve onun çalışan halkın kurtuluş savaşındaki rolü, parti üyesinde aranan nitelikleri belirler.

2. "KOMÜNİST OLMAK NEDİR?" SORUSUNA DKP PROGRAMI NE DİYOR?

a) Program tartışmasında hem partideki, hem de Sosyalist Alman İşçi Gençliği SDAJ'daki yoldaşlar program taslağının ilgili maddelerinde yalnız yükümlülüklerin söz konusu edilmesini eleştirdiler, parti üyeliğinin bir yoldaşa ne verdiği konusundaki eksikliği gösterdiler. Bu nedenle yeniden gözden geçirilmiş program taslağındaki ilgili açıklamalar şu saptamayla başlıyor: Komünist olmak, aynı ülküyü (ideali) paylaşanların birliğinde çalışmak demektir. Bu, her bir komünistin kişiliğinin gelişmesi ve yaşamının zenginleşmesi için en iyi koşulları sağlar. Dayanışma içinde elbirliği, yeni bilgiler, bilimsel bir dünya görüşü, her kişinin ortak davaya katabileceği bütün yeteneklerin gelişimi, ödev ve sorunlar üzerine arkadaşça tartışma, bunları ortaklaşa çözüme çabası, ortak amaç için ortak eylemin gücü- komünist tüm bunları parti içinde çalışarak, deneyimleriyle kazanır.

Böylece parti, kapitalist toplum düzeninden taşan tüm karşı eğilimlere rağmen, ileride sosyalizm ve komünizmde genel kural haline gelecek olan yeni türden insancıl birlikte yaşam biçimlerinin filizlerini yaratır.

Komünist-
lerde ara-
nan yüksek
nitelikler

Aynı zamanda biz komünistler kendimizden yüksek nitelikler istiyoruz. Bu başka türlü de olamaz. Çünkü kapitalizm kendiliğinden yıkılmayacaktır. İnsanlar, işçiler ve bağlaşıkları, kapitalizmi yıkmalıdır, bunun için komünistlerin çalışan yığınların içinde yorulmak bilmez, çetin, cesaretli ve nesnel bilgilerle donanmış bir şekilde çalışmaları gerekmektedir. Bunun anlamı şudur: Biz komünistler sınıfın bir parçası olarak çalışmalıyız ve kendimizi özel bir şey olarak görmemeli, özel bir şey gibi davranmamalıyız. Daima Marks ve Engels tarafından dile getirilen şu kurala uymalıyız: "Komünistler proletaryanın diğer bölümlerinden ancak şu noktada ayrılırlar: 1. Değişik ülkelerin proleterlerinin kendi milletleri içinde yürüttükleri savaşımında bütün proletaryanın her türlü milliyetten bağımsız, ortak çıkarlarını gösterir, onları öne sürerler; 2. Proletaryanın, burjuvaziye karşı verdiği savaşımın geçmek zorunda olduğu çeşitli gelişme aşamalarında, her zaman, her yerde, hareketin tümünün çıkarlarını temsil ederler.

Onun için komünistler hem pratikte her ülkenin işçi sınıfı partilerinin en ileri ve kararlı kesimi, bütün diğerlerinin başını çeken kesimidirler, hem de teoride proletaryanın büyük çoğunluğu karşısında, proletarya hareketinin izlediği çizgiyi, hareketin koşullarını ve en sonunda varacağı genel sonuçları açıkça anlamalarından ileri gelen bir üstünlüğe sahiptirler." (K.Marks, F.Engels; Komünist Partisi Manifestosu, S. 52.)

b) Biz kendimizde hangi nitelikleri arıyoruz?

• Program şöyle diyor: İşçi sınıfının davasına hizmet etmek ve onun başarıya ulaşmasını sağlamak için gönüllü birleşmiş biz komünistler,

kendimizden yüksek siyasal ve törel (ahlaki) nitelikler istiyoruz. Komünist olmak demek: İş arkadaşlarının ve komşularının dertlerine ve çıkarlarına sahip çıkmak demektir. Çalışan insanların harekete geçiren her şey komünistlerin dikkatini çekmelidir. Güncel çıkarları savunmamız biz komünistlerin bizzat işçi sınıfının parçası olmamızdan, onların sıkıntı ve dertlerini paylaşmamızdan ileri gelir. Aynı zamanda biz Marks ve Engels'in Komünist Manifesto'da vurguladıkları gibi güncel somut çıkarlar için savaşımда hareketin geleceğini de temsil ederiz.

Lenin diyor ki: Komünistler işçilerin fabrikadaki günlük savaşımını, sözgelimi çay suyu için verilen savaşımı, örgütlemeyi bilemezlerse, işçiler de sosyalizm için verilen kavgada komünistlerin ardından yürümezler. Çalışan halkın somut, maddi ve sosyal çıkarlarının tehlikede olduğu yerlerde meydanda olmazsak, sosyalist amacımızla onların çıkarlarını temsil ettiğimizi söylediğimiz diğer insanlar biz komünistlerin ciddiyetine nasıl inansınlar?

İşçi ve hizmetlilerin, onların sendikalarının işyerinden işletmeye, firmadan devlet ekonomisi ve sosyal politikasına kadar söz sahibi olma istekleri, işyerleri, işten çıkartma, iş süresi, ücretler, sosyal hizmetler, izin, yatırımlar, kâr dağıtımı ya da mülkiyet ilişkilerinin değiştirilmesinde karara katılma isteği mi, okula giden küçük çocuklara en az tehlikeli bir okul yolunun sağlanması mı, yoksa sokak ışıklandırmasının güvence altına alınması, düzenli çöp kaldırma sorunları, trafik gürültüsünün sağlığa zarar veren etkilerini söz konusu; bir komünist her zaman ve her yerde çalışan halkın bu tür istekleri için verilen savaşımın en ön saflarında yer almaya çaba harcamalıdır.

Yani komünist olmak, fabrikalarda ve semtlerde, okul ve üniversitelerde, parlamentolarda ve parlamento dışı eylemlerde işçilerin, hizmetlilerin, aydınların, çalışan ve okuyan gençliğin, yaşlıların, kadınların, tüm emekçilerin çıkarlarını ardıcıl savunmak demektir.

o Programda diyoruz ki: Komünist olmak, çalışan insanların siyasal, toplumsal ve kültürel isteklerini savundukları her yerde çalışmak demektir.

Bu somut olarak ne anlama gelir? Komünist olmak demek: Sendikalarda üye ve aktif savaşçı olmak, esnaf olarak ilgili meslek derneğine, köylü olarak ilgili köylü örgütüne üye olmak, öğrenci olarak öğrenci sorunlarıyla uğraşmak, öğrenci velisi olarak okul aile birliğinde çalışmak, yüksek öğrenim öğrencisi olarak öğrenci temsil organlarında etkin savaşım vermek demektir.

Komünist olmak şu anlama da gelir: Kendi çevresinde çalışan halk için hangi sorunların ortaya çıkabileceğini araştırmak, diğer güçlerin bu sorunları ele almalarını beklemeden, ilgili halk girişimlerinin (Bürgerinitiative) kurulmasında etken çalışmak, hareketin gerisinde kalmamaktır.

Marksçı gençlik örgütleriyle işbirliği

o Komünist olmak DKP ile dostça bağlanmış marksçı gençlik örgütleri SDAJ ve MSB-Spartakus ile, çocuk örgütü Junge Pioniere'nin güçlenmeleri için uğraşmak demektir. Bu, söz konusu örgütlerin iç işlerine karışmak, onu yap, bunu yap gibilerden emir vermek anlamında düşünülmemelidir. Bunlar DKP ile dost ama bağımsız marksçı örgütlerdir. Ancak bu örgütlerin karşılaştıkları tüm sorunlara kulak vermek gerekir.

Örneğin SDAJ ile MSB Dortmund'da düzenlenen büyük

gençlik günü gibi bir eylem yaparlarken eylemin duyurulmasına çalışarak, bizim guruplarımızca tanınan genç insanlara bu eylemi tanıtarak yardımcı oluruz. Elimizden geldiği yerde teknik yardımda bulunuruz. Eğer bizden istenirse, deneyimlerimizi anlatarak ideolojik ve siyasal yardımda da bulunabiliriz. Bütün bunları karşılığında "teşekkür anlamına" bir "bildiri dağıtıcısı" kazanmak için değil, marksçı gençlik örgütlerinin başarılı gelişmesi tüm işçi sınıfı ve onun örgütlerinin en öz çıkarlarıyla sıkı sikiya bağlı olduğu için yaparız.

Emekçilerle
diyalog
kurmak

o Komünist olmak; çalışan insanlarla konuşma imkanı aramak, tartışmalarda nesnellik için çaba harcamak, açık ve ardıcıl olarak komünist görüşü savunmak demektir.

Bunun çok önemli sonuçları vardır. Hangimiz aşağıdakine benzer örneklerden bir sürü tanımıyoruz: Komünist olmayan tanıdıklarla tartışmalarda şöyle deniyor: "Eğer bütün komünistler sizin gibi olsaydı...!" Veya işçiler işletmede tanınmış bir komünist işçi temsilcisine şöyle diyorlar: "Seni temsilciliğe seçeriz, orada bizim adamımızsın, fakat seni eyalet meclisine seçmeyiz, çünkü orada partinin adamısın."

Bu ne anlama gelir? Bu demektir ki, biz daha bir çok yerde üyelerimizin tümünün de halkın çıkarları için uğraş veren insanlar olduklarını anlatmayı beceremiyoruz. Yine bu örnekler gösteriyor ki, biz bu anlayışı da yığınlara çokluk aktaramıyoruz: Komünist yalnız eyalet meclisinde partiyi temsil etmez, bilakis o fabrikada da partinin adamıdır, evet o, komünist ve parti adamı olduğu için fabrikada işçi arkadaşlarının çıkarlarını böylesi ardıcıl savunuyor.

Demek ki biz, işyerindeki, semtteki somut çalışmalarımızla, tüm politik davranışlarımız arasındaki daha yeterince kapatabilmiş değiliz. Ne kadar çok sayıda komünist çalışan halkın isteklerinin ardıcıl savunucusu ve aynı zamanda partimizin üyesi olarak tanınırsa bu uçurumu kapatmada da o denli başarılı oluruz. Bu uğurda her yoldaş katkıda bulunabilir.

Komünistlerin ve sosyal-demokratların eylem birliği için savaşmak

o Komünist olmak, komünist ve sosyal-demokratların eylem birliği için savaşmak demektir.

İşçi sınıfı büyük sermayenin egemenliğini, ancak gerçekten sınıfın gücünü ortaya koyabilirse, eğer işçilerin ortak davranışı, eylem birliği gerçekleştirilirse, kırabilir. Bu yüzden günümüzde ve gelecekte politik çizgimizi belirlerken, işçi hareketinin iki temel akımının, komünistlerin ve sosyal-demokratların birlikte davranışı için kararlı savaşım, gözlediğimiz ana noktayı oluşturuyor. Bizler eylem birliği politikasının savunucularıydık, savunucularıyız ve savunucuları olarak kalacağız. Bunun nedeni taktik hesaplar değildir. Biz komünistler, eğer fabrikalar ve sendikalarda, ülkemizin kamu yaşamında, komünist ve sosyal-demokratların eylem birliği ya da en azından birbirine paralel savaşimleri gerçekleşmezse, tek bir adım bile ileri gidilemeyeceğini biliyoruz. Eylem birliği politikasını hayata geçirme savaşımında ne sağın kışkırtmalarıyla, sağ sosyal-demokrat karalamalarıyla, ne de sol sekte, küfürlerle yolumuzu şaşıttırmayız. Bizler duru kafayla şunu saptıyoruz: Eğer işçilerin çıkarları savunulacaksa, işçi sınıfının eylem birliği politikasından başka seçenek yoktur. Bunun sonucu olarak komünist olmak, komünist ve sosyal-demokratların eylem birliği politikasının yaratıcı, sabırlı bir sa-

vaşçısı olmak demektir. Eylem birliğinin savunulması ve geliştirilmesi, tekelci sermayeye karşı gerçek bir bağlaşıklık (ittifak) oluşturabilecek, toparlayıcı bir güç yaratmak için de zorunludur.

Biz komünistlerin bağlaşıklık (ittifak) içinde hiç bir önderlik iddiamız yoktur. Yukarıdan emir verilerek önderlik yapılamaz. En ikna edici biçimde, en iyi öneri ve gerekçeleri hazırlayan, bu önerilerin hayata geçirilebilmesi için üyeleri en etken biçimde çalışan güçlerin bağlaşıklar arasında en büyük etkiyi elde edecekleri gerçeğinden hareket ediyoruz. Diğer bağlaşıklarla halkın ortak isteklerini gerçekleştirmek için yarışmak istiyoruz. Bu, biz komünistlerin etken, girişimci ve arkadaşça çalışmamızı, halkın çıkarlarının en iyi, en karalı, en özverili savunucuları olduğumuzu kanıtlamamızı gerektiriyor.

Öyleyse komünist olmak, diğer insanları ikna edebilmek için gerekli bilgileri ve kişisel özellikleri kazanmak demektir. Bunun kapsamı geniştir: Kendini kaf dağında görmemek, normal insanların konuştuğu günlük dili konuşmayı öğrenmek, onların yaşadığı gibi yaşamak, belirli ölçüde onlarla kaynaşmak, gibi.

o Komünist olmak, anti-komünistçiliği ve anti-sovyetçiliği yenilgiye uğratmak için, yeni sosyalist düzenin toplumsal kazanımlarını halka göstermek için reel sosyalizm örneğinden yararlanmak demektir.

Hepimiz bunun dile kolay geldiğini biliyoruz. Çünkü her şeyden önce reel sosyalizmin sorunlarını ve onların çözüm yollarını iyi tanımak gereklidir. Komünist olmak, yalnız kapitalist top-

lumun sorunlarını değil, sosyalizmin de sorunlarını somut olarak tanımak demektir. Bunun için komünist olmak, yüksek düzeyde bilgiye sahip olmak demektir. Bu gerçek tekrar tekrar karşımıza çıkıyor. Ama yalnız sosyalizm hakkında bilgiye sahip olmak da yeterli değildir. Bu bilgiyi insanların aklına yatabilecek örneklerle, herkesin anlayabileceği biçimde aktarma yeteneği geliştirilmelidir. Bu bilgiyi aktarırken etkinlik kazanacağımız yerde bizi yalıtlayacak (izole edecek) her türlü süslü dilden kaçınmamız gerekir. Normal insanların bizi anlayabileceği şekilde konuşmalıyız. Bu, partimizin her üyesine, her yöneticisine, parti merkez organından başlayarak en küçük gazeteye kadar bütün redaktör ve yazarlara ağır görevler yüklüyor.

Ama bunula da iş bitmiyor. Reel sosyalizm üzerine tartışmalarda görüşlerin sert bir biçimde çarpıştıklarını biliyoruz. Bu başka türlü de olmaz. Reel sosyalizm, işçi sınıfının kapitalizmin mezar kazıcısı olmasının sonucudur. Zaten asıl eğer sınıf düşmanının baskısı sosyalizmle ilişkili konularda yoğunlaşmasaydı, şaşmak gerekirdi. Düşman bunu yaparken halk arasında yaygın olan bir çok ön yargıdan öylesine yararlanıyor ki, geri basmadan gerçekleri savunmak hiç de kolay olmuyor. Ancak işte tam burada kendini göstermenin büyük önemi vardır. Bu aşağıdaki örnekte iyice gün ışığına çıkıyor: Bir sendika okulundaki kursta, genç bir yoldaş kursa katılanların hepsinin parti üyesi olduğunu sanıyor ama buna güvenmeyerek kimin partili yoldaş, kimin sosyal-demokrat ya da sol sosyal-demokrat olduğunu nasıl saptayabileceğini düşünüyor. Bu amaçla tartışmayı reel sosyalizmin sorunları, Sovyetler Birliği ve Demokratik Alman Cumhuriyeti (DDR)'nin sorunları üzerine kaydırınca bir anda siyasal eğilimlerin nasıl olduğunu kesin çizgilerle görebiliyor.

Elbette daha çok sol sosyal-demokratın reel sosyalizm konusunda olumlu tutuma sahip olmasını bizde isterdik. Fakat istekler ve olgular başka başka şeylerdir. Ve özellikle reel sosyalizme karşı tutumundan kimin komünist olduğunu anlayabildiğimizde bir olgudur. Sosyalizmin kazanımlarını, meslekdaşlarımıza ve arkadaşlarımıza açıklamayı bildiğimiz ölçüde anti-komünizmi ve anti-sovyetçiliği geriletmek için pratik bir katkıda bulunmuş oluyoruz, aynı zamanda kendi savaşım koşullarımızı belirleyici ölçüde düzeltmeye yardım ederiz.

Komünist-ler par-tiyi güç-lendirir

o Komünist olmak, partiye yeni üyelerin kazanılmasında, basın-yayın organlarımızın hazırlanıp dağıtılmasında, parti eylemlerinin finanse edilmesinde, kısaca: partiyi güçlendirmede etken olarak çalışmak demektir. Yani daima ve her yerde tüm çalışmalarımızı yeni arkadaş ve yoldaşlar kazanmamızı kolaylaştıracak biçimde yönlendirmeliyiz. Her birimiz gazetemiz UZ'in canlı birer propagadacı-sı olmalıyız. Komünistin her şeyden önce UZ'de, komşusunu, iş arkadaşını ilgilendirecek, onun özel sorunlarıyla bağlantılı olan yazıları bulup ortaya koyması gerekir. Böylesi örneklerle DKP'nin gazetesi UZ'i düzenli olarak okumasının her işçinin kendi öz çıkarı olduğunu gösterebiliriz.

Diğer biçimlerde de yoldaşlarımız yaratıcı olmak zorundadırlar. Çalıştıkları iş yerinde, oturdukları semtte gelişen, UZ'de yayınlanmaya layık sorunları görebilmelidirler. Bir kaç örnek verirsek: Çevredeki çöplerin toplandığı bir çöplüğün yarattığı sorunlar, özellikle dikkati çekecek kadar insafsız bir patron ya da bir okuldaki faşist entrikalar söz konusu olabilir. Yoldaşlar gazeteyi milyonlarca halk yığınıyla bağlanacak ve bu bağ güçlendirecek duruma getirmek için parti gazetesiyle her zaman ve her yerde bağlantı içinde olmaya çalışmalıdır. Ve elbette bir komünist, parti

gazetesini sokakta, enferyasyon masalarında, ev ziyaretlerinde, tanış çevresinde satmak; yeni alıcı ve aboneler kazanmak için çaba harcamalıdır.

Marksçı bil-giyi derin-leştirmek

o Komünist olmak, kendi marksçı bilgisini derinleştirmek için süregelen çalışmak demektir. Biz.komünistler, saflarımız ve arkadaşlarımızın dünya görüşlerinin berraklaşması için büyük çabalar harcıyoruz. Engels'in söylediği gibi (Ludwig Feuerbach ve klasik alman felsefesinin sonu" adlı yapıtında) insanları harekete geçiren her şeyin önce onların kafalarının içinden geçmesi gerektiği için, bu kafalarda sınıf uzlaşmacılığı, sekterlik, ya da darbecilik gibi yabancı otların bitmemesine, tam tersine marksçı öğretinin berrak, kesin açıklamalarının belirleyici olması için uğraşmaya en büyük önemi veriyoruz. Öyleyse komünist olmak, işçi sınıfının uzak ve yakın hedefleri için verilen savaşımında doğru davranma yeteneğini kazanmak için Marks ve Engels'in geliştirdikleri ve bir bütün oluşturan teoriyi gitgide daha iyi biçimde özümsemeyi sürdürmek, geçmişte ve yaşadığımız dönemdeki sınıf savaşlarının deneyimlerini incelemek demektir.

Partinin birlik ve bütünlüğünü korumak

o Komünist olmak, partinin birlik ve bütünlüğünü korumak demektir. Partinin örgütsel ilkeleri, parti içi geniş demokrasiyle, eylemde birlik ve bütünlüğün bağlanması temeli üstünde biçimlenir. Bu, DKP'nin devrimci karakterinin örgütsel düzeyde ifadesidir. Bu, iki ana ilkenin birliğinin güvence altına alınmasıdır. Bunlardan birincisi demokrasi ilkesidir: Komünist olmak, parti yaşamına, partinin önünde duran ödevlerin görüşülmesine, ilişkin kararların alınmasına ve ilgili parti organlarının karar verme sürecine etken olarak katılmak demektir. Partinin yönetim or-

ganlarının seçimi ve denetlenmesi, bunların parti önünde hesap verme yükümlülüğü, bütün yoldaşların ve yöneticilerin eleştiri ve öz eleştiri uygulamaya yetenekli ve hazır olmaları, parti içi demokrasi ilkesinin ayrılmaz öğeleridir. Burada söz konusu edilen ikinci ilke de, tüm partinin üstleneceği birlikte eylemin, tüm yoldaşlar için aynı ölçüde bağlayıcı bir disiplinle sağlanmasıdır. Proletaryanın sınıf bilincine ulaşmış güçlerinin örgütü olan parti, sermayenin çok yönlü iktidarına karşı savaşıyor işçi sınıfının silahıdır. Bu silah, eğer parti, birbirleriyle tartışan ve kavgaya eden türlü çeşit guruplara bölünürse, pas tutar, körleşir, işçi sınıfının savaşımında öncü rolünü kaybeder. Üstelik, işçi sınıfına kesin darbeyi acımadan indirmeye her zaman hazır, yüksek bir örgütlülük ve merkezileşme düzeyine ulaşmış, tecrübeli bir sınıf düşmanının karşısındayken. Öyleyse komünist olmak demek, işçi sınıfı partisinin, çelik disiplini sınıf bilincinden kaynaklanan bir savaşçısı olmak demektir.

o Bir komünistin taşıması gereken daha bir dizi özellik vardır. Söz gelimi, işinde üstünlüğü çalışan, işe geç gelen, kötü çalışma morali-bu kelimeyi bir defalık kullanalım-gösteren ve partimizin üyesi olan bir kişi hakkında iş arkadaşlarının ne düşündüklerini fabrikalardaki işçilere soralım. Yanıt çok basittir: İşçiler şunu söylerler: "Senin savunduğun fikirler de yaptığın iş gibi olsa gerek. Aman komünizminle bizden uzak dur!"

Hoşumuza gitsin veya gitmesin, işçiler sömürücüler için çalışsalar da, genellikle üzerlerine düşeni düzenli olarak yaparlar. Bir işçi olarak gurur duyarlar. En azından duygusal olarak, toplum emek olmadan var olamayacağını, bu nedenle

emeğin insan yaşamında en önemli şey olduğunu kavriyorlar. Bu, emeklerini sömürücülerin kumandası altında, yani yabancılaştırmış emek olarak harcasalar da, geçerlidir. Bunun dışında, emeğin toplumsal bir süreç olduğunu, deneyimleriyle öğrenmişlerdir. İşçiler, fabrikada makinelerin, döner şeritlerin başında ortaklaşa çalışıyorlar; bir fabrikanın işlemesi diğerinin işlemesine bağlıdır; bir işçi gurubunun emeği, diğerinin emeği için ön koşuldur. Yani bir işçi ya da bir işçi gurubu üstünlüğü iş yaparsa, bunun sonuçlarına diğerleride katlanmak zorundadır. Bu nedenle tembellik, kötü iş, ve benzeri durumlar arkadaşça olmayan, işçiliğe yakışmayan davranışlardır. Bu yüzden işçiler bir insanı, söylediklerine göre değil de, yaptıklarına, çalışmasına göre değerlendirirler; ona yaşamın kendisine yüklediği görevleri nasıl yerine getirdiğine bakarak değer biçerler.

Komünistin
törel
(ahlaksal)
nitelikleri

Öyleyse komünist olmak, özenle çalışan, disiplinli, iyi bir işçi olmak demektir. Bu özellikler komünist işçinin haydacılığa karşı, daha fazla ücret ve daha iyi çalışma koşulları için kapitalist düzene karşı kararlı, uzlaşmaz, ısrarcı savaşımıyla yalnız uyum içinde olmakla kalmaz, bunlar bu savaşım için gerekli koşullardan biridir.

Kaliteli işçilik, yüksek disiplin ve yüksek töre (ahlak) gibi nitelikler yalnız fabrikalarda çalışan komünistler için değil, tüm komünistler için, okulda olsun, üniversitede, veliler toplantısında, parlamenter çalışmada, özel yaşamda olsun, çalıştıkları her yerde geçerlidir.

Şu özel yaşamda kalalım: Sınıflı toplumun binlerce yıllık tarihinde oluşmuş her şeyi tek bir kararla söküp atmak, biz komünistlerin ödevi

olamaz. Günlük yaşamın, günlük törenin (ahlakın) biçim ve normları bu şekilde yok edilemez. Bunun gerçekleşmesi için, daha uzun süreli, tarihsel bir süreç ve gelişme gereklidir. Ayrıca günlük yaşamın tarihsel oluşagelmış normlarının hepsi, kapitalizmden sosyalizme geçiş aşamasında ve daha ileride yok olacak değildir. Bunları, komünistlerin günlük yaşamlarında tarihsel süreçte oluşmuş normları peşinen küçük görmemeleri için anlatıyoruz. Kız ya da erkek arkadaşını gömlek gibi değiştiren komünistler çevrelerinde parti için güven toplayamazlar. Tam tersi, komünistlerin töreyi (ahlakı) ciddiye almadıkları konusundaki anti-komünist ön yargının daha da güçlenmesine yol açarlar.

Biz komünist partisi olarak, çalışan halkın yığın partisi olmak istiyorsak, halkımızın yığınlarının güvenini kazanmayı arzu ediyorsak, iş ve özel yaşamımızda çalışan halkın norm (ölçü) olarak kabul ettiği şeyleri ayaklar altına alamayız. Bu, bazı toplum dışına itilmiş (lumpenler, alkolikler, sokak kadınları v.s.) gurublara karşı ön yargıları kabul ettiğimiz anlamına gelmez. Ama partiyi böyle küçük bir toplum dışı gurubun çıkarlarının temsilcisi olarak değil, tam tersi tüm çalışan halkın çıkarlarının temsilcisi olarak anlamamız demektir.

Burada komünistler ve töre (ahlak) konusunda bir kaç genel açıklama yapmak istiyoruz. Böylece program tartışmaları sırasında ortaya atılan ilgili soruların daha derinlemesine cevaplandırılmasına da çalışacağız.

Töre (ahlak) konusundaki güncel tartışmalar, ancak bunlar emperyalizm ve sosyalizm arasındaki sınıf savaşının bir parçası olarak kavranıldığı zaman anlaşılabilir. Lenin şunu vurguluyordu: "Bizim

töremiz (ahlakımız) proletaryanın sınıf savaşının çıkarlarına tümüyle bağlıdır. Bizim töremiz proleter sınıf mücadelesinin çıkarlarından kaynaklanır." (Lenin, Gençlik Birliklerinin Görevleri, yapıtlar, C. 31, S. 281)

Proletarya
töresinin
içeriği

Töre (ahlak) denen şeyi kesinlikle sosyalizmle emperyalizm arasındaki sınıf mücadelesinden türeterek günümüz sınıf savaşı koşullarına uygun olan norm (ölçü) ve değerleri, ülkü ve davranış biçimlerini belirleme olanağını da kazanıyoruz. Bizim için ne sınıf ilişkileri dışında bir yerlerde var olan sözde genel insan töresi, ne de töreyi toptan red etmek söz konusudur. Proleter töresinin içeriğiyle ilgili olarak en azından aşağıdaki nitelikleri saymak istiyoruz: İşçi sınıfı davasında taraftarlık, ki bu ardıcıl proletarya enternasyonalcisi tutumunda içerir. Söz ve eylemin uyumu. Sınıf düşmanına karşı uzlaşmasız tutum, emekçileri kazanmak için sabırlı ve ikna edici çalışma. Sınıf yoldaşlarına ve diğer emekçilere karşı dayanışmacı tutum ve hareket. Aile içinde kadın-erkek eşitliğinin öncü savaşçısı olmak; karmaşık küçük burjuva alışkanlıklarının esiri olmamak. Bu nitelikler komünist töreyi biçimler, yani burjuva ve küçük burjuva töresiyle hiç bir ilgileri yoktur.

Kapitalist toplumun törel (ahlaksal) çürümüşlüğüne, emperyalist sistemin törelsizliğine (ahlaksızlığına) karşı, yalnız törel (ahlaksal) araçlarla savaşmak elbet yeterli değildir. Geçmişte ilerici güçlerin, insanların töresini düzeltmeye çalışarak toplumsal ilişkileri değiştirme denemelerinin hepsi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Çünkü burjuva toplumunun törel çürümüşlüğüne nedenleri töredışı alanda yatmaktadır. Bu nedenler insanın insan tarafından sömürülmesinden, siyasal erkin (iktidarın) bu düzenin korunması için kullanılmasından kaynaklanırlar. De-

mek ki, işçi sınıfının töresinin kabul ettirilmesi, sosyalist ve burjuva töreleri arasındaki savaşım, yalnız ve yalnız sınıfların çok yönlü savaşımı içinde, ekonomik, siyasal ve ideolojik sınıf savaşımında gerçekleşebilir.

Bu sınıf savaşımında işçi sınıfının töresi işçi sınıfının örgütlenmesi açısından önemli bir araçtır. Bu töre yalnız işçi sınıfının ekonomik, siyasal ve ideolojik savaşımı içinde gelişebilir. İşte Lenin sınıf savaşı ve törel gelişim arasındaki tam bu sıkı bağa daima dikkati çekmiştir. O, grev savaşlarının ve bunun gibi diğer eylemlerin işçi sınıfına yaptığı törel etkiyi gösteriyordu: "İşçi sınıfı yaşam koşullarını iyileştirmek için savaşırken, aynı zamanda düşünsel ve siyasal olduğu gibi törel olarak da gelişir, büyük özgürlük amaçlarını gerçekleştirme yeteneği daha da büyür." (Lenin, "Ekonomik ve siyasal grev", yapıtlar, C. 8, S. 73.)

Proleter
töre sınıf
savaşımında
gelişir

İşçi sınıfının töresi kendiliğinden tek başına gelişip güçlenmez. Bilakis, onun komünistlerce bilinçli olarak kabul ettirilmesi ve yaygınlaştırılması gereklidir. Doğal olarak proletarya töresi kendiliğinden (spontan) çizgilerde taşır. Bunlar, her şeyden önce kapitalist ilişkilerin törel (ahlaksal) protestosunda, törel aşağılanmasında, törel eleştiride ifadesini bulur. Proleter törenin siyasal savaş töresi olarak gelişebilmesi için kapitalizmin kendiliğinden (spontan) reddi yetersizdir. Ancak işçi sınıfının tarihsel rolünün bilincine varılması sürecinde sınıf İLE BİRLİKTE, sınıf İÇİN ve onun hedefleri UĞRUNA savaşıma girme, işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda hareket etme hazırlık ve yeteneği büyür. Proletarya enternasyonalizmi, sınıf dayanışması, tekelci burjuvaziye karşı kin gelişir.

İşçi sınıfının siyasal töresi işçileri sınıf sa-

vaşındaki ödevlerine yöneltir, eylemlerini sınıf çıkarları doğrultusunda belirler. Tekelci burjuvaziye, emperyalist sisteme karşı her eylem, sınıf dayanışmasının güçlenmesine, işçi sınıfı gücünün bilincine varılmasına, sınıf bilincinin gelişimine katkıda bulunur. İşçi sınıfının siyasal töresinin gelişimi ve güçlenmesi, burjuva ideoloji ve töresinin işçi sınıfı içine sızmasını önler; sosyalizme karşı düşünsel alandaki saldırıların etkisini önemli ölçüde zayıflatır.

İşçi sınıfının siyasal töresi hem işçi sınıfıyla tekelci burjuvazi arasındaki savaşımın sonucudur, hem de aynı zamanda bu mücadelede işçi sınıfının bütünlüğünü sağlayan ve savaş gücünü yükselten bir etmendir. Siyasal töre bu işlevlerini, marksçı dünya görüşünün özümlemesi süreciyle kopmaz şekilde bağlandığı ve işçi sınıfı savaşımının bilimsel programına dayandığı ölçüde daha iyi yerine getirebilir.

Öyleyse burada özetle şunu söyleyebiliriz: İşçi siyasal savaş töresinin geliştirilmesi ve işçi sınıfının geniş bölümlerine kabul ettirilmesi mutlaka gereklidir. Alman işçi sınıfının emperyalizm ve faşizme karşı savaş deneyimleri, işçilerin, özellikle komünistlerin, törel güç ve bütünlüğünün halkın geniş tabakalarına ne kadar büyük etki yaptığını göstermiştir. Komünist her yerde komünisttir: İş yerinde, semtte, aile içinde. Sömürü ve baskıyı ortadan kaldırmak isteyen biri, aile içinde baskı yapan bir paşa gibi davranırsa, o ciddiye alınamaz. Eşit haklar için, yeni bir tip insan için savaşım, sınıflı toplumun kadın-erkek, ana-baba ve çocuklar arasındaki ilişkilere yaptığı olumsuz etkilere karşı savaşım da başlar. Bu da komünist olarak yakın çevredeki insanları, komünizm davasına kazanma çalışmalarına dahildir.

3. Bizden beklenenleri yerine getirmek için nasıl çalışıyoruz ?

Komünist-
lerde ara-
nan nite-
liklere
erişmek
için sava-
şım

Kendimizden istediğimiz bu yüksek niteliklere erişme çabasında aşırılıklara kaçmamaya da dikkat etmeliyiz. Hepimiz kapitalizmde yetiştik, bundan çok yönlü etkilendik. Bu etki atasözlerine kadar yansıyor: "Küçük, ama benim malım", "paran varsa değerinde var", "önce kendini düşün" (Alman atasözleri), "her koyun kendi bacağından asılır" (Türk atasözü). Bizim kendimizin de güncel davranışlarımızda, iş yerimizde, ailede sınıflı toplumun damgasını vurduğu davranış biçimleri ortaya çıkmakta. Bunlarla baş edebilmek hiç de kolay değildir. Kimileri yeni, daha iyi davranış biçimlerine, eskilerini bir defada silip atmakla ulaşabileceğini sanıyor. Kapitalizmde düzenli ve zamanında çalışmak gerek. Kapitalizmde otorite egemen. Kapitalizmde (ve daha eskiden beri) ailenin belli bir yapısı var v.s. Bütün bunları silip geçerse, yeni, başka bir yaşam biçimi ortaya çıkıverecek.

Ancak bunun bu kadar basit olmadığını reel sosyalizm örneğinde inceleyebiliriz. Emek, çalışkanlık, her şeyi zamanında yapma, özenle çalışma sosyalizmde kapitalizmden daha az gerekli değildir. Evlilik ve aile kapitalizme özgü kurumlar değildir. Bunlar kapitalizmden önce vardı, sonra da var olacaktır. İnsanlar arasında ortak yaşamın bu biçimlerinin kapitalizm tarafından yozlaştırıldığı doğrudur. Ama bundan, bu biçimlerin ortadan kaldırılması gerektiği sonucu çıkarılamaz. Tam tersine, evlilik ve ailenin içerik olarak yeni temeller üzerine oturtulabilmesi için kapitalizmin ortadan kaldırılmasının gerektiği sonucu çıkar. Ve evliliğin yeni komünist biçimi, sosyalizm aşamasında siyasal, toplumsal ve ekonomik önlemler alınarak hazırlanır, ama bu

yeni biçim hiç bir zaman kapitalizmde ortaya çıkmayacaktır. Bu hedefe ulaşmak için, ilkin sosyalist ve komünist yaşam biçimleri yaygınlaşmalıdır.

Öyleyse, bir taraftan yaşamımızın belirli, tarihsel oluşmuş koşul ve biçimleri; diğer taraftan bunların ezen ve sömüren sınıflar tarafından kötüye kullanılması arasında ayırım yapmamız gerekiyor. Sınıflı toplumda oluşmuş her şey komünizme geçiş aşamasında yıkılmayacaktır.

Öyleyse yoldaşlarımızın parti içinde ve kamu yaşamında komünist davranış biçimlerini gerçekleştirenken, bu biçimlerin kabul ettirilmesi için çetin savaşımla kapitalist ters biçimlerin etkilerinin sürmesini anlayış arasında bir "orta yol" bulmalıyız. Evet: Rüşvet yiyenlere, işçi paralarının kötüye kullanılmasına tahammül edemeyiz. Her türlü oportünist eğilime karşı kararlı, arsız savaşırız. Ama bir soruyu, bir belirsizliği oportünizmden ayırd ederiz. Parti kollektif yaşamında kendimiz örnek biçimde davranarak, dostça yardım ederek, hepimizin komünist niteliklere git gide daha çok uyma yeteneğini kazanmamız için çaba harcarız. Emirle hiç bir şey elde edilmez, tam tersine inandırıcı olmalıyız, ikna edebilmeyi öğrenmeliyiz. Ayrıca bu da komünist törenin bir ögesidir.

Şimdi başta ortaya koyduğumuz sorulara gelelim. Biz komünistlerin kendimizde aradığımız yüksek niteliklerin düzeyi nedir? Önce, bir komünist için geçerli ölçüler DKP'nin programında ifade edildiği gibi, işçi sınıfı partisinin nesnel rolünden, sınıf savaşımının ödevlerinden kaynaklanır. Kendimizi bu ölçülere vurarak değerlendirmemizin anlamı şudur: Her parti üyesi bu ölçülere mümkün olduğu kadar çok yakınlaşmaya çaba harcamalıdır. Kimse komünist doğmaz, ancak

İkna etme
çalışmalarının zorunluluğu

Ancak partide komünist olunur

partide komünist olunur. Hepimiz burada siyasal yeteneklerimizi geliştirip, kendi seçtiğimiz ölçülere daha iyi uymayı öğreniriz.

Parti, kurtuluş savaşının çıkarları doğrultusunda her birimizden yüksek nitelikler istemek zorundadır. Böylesi yüksek nitelikler arayarak arkadaşlarımızı partiye girmekten alıkoyarız kuşkusuna gelince, bu sorunu şöyle görüyoruz: Birincisi abartma ve aşırı isteklerden kaçınmamız gerektiğini açıklamalıyız. Bizler, hepimiz-daha önce söylediğimiz gibi-adamı insahlıktan çıkaran çok yönlü etkinlikleriyle kapitalist toplum düzeninde yaşıyoruz. Hiç kimse kendini bu düzenden tamamen koparmaz. Yani bu koşullarda temel komünist ilkeleri hayata geçirme savaşımı çok zordur. İkincisi şunu açıklamalıyız: Yalnız başka ülkelerde çetin sınıf savaşı verenlerle dayanışma yapan değil, aynı zamanda komünist olarak daha ardıcıl çalışmak için birbirine yardım eden, ortak ülküleri paylaşanların topluluğu olarak bu sorunun üstesinden geleceğiz. Üçüncüsü, partimize sınıf savaşı sorunlarında daha derin görüşleri olan kişilerin yakınlıştığını görmezlikten gelemeyiz. Bunların istisnasız hepsi, emekçi halkın hangi tehlikeli ve güçlü düşmanla savaştığını biliyor. Onları da burjuva dünyasında "normal" namus ve törenin yozlaşması iğrendiriyor. Eğer biz kendi kendimizden yüksek nitelikler istemezsek, emekçi halkın, özellikle gençliğin en seçkin, savaşa hazır güçleri, bize katılmaya gerek görmezler. İşte aslında burada belirtilen, bir komünistin uyması gereken ölçüler, uzun vadede halkımızın, özellikle gençliğin, en iyi, en dürüst, savaşa atılmaya hazır öğelerinin DKP'ye gelmesine yol açar.

SDAJ'da yönetici yoldaşlar arasında parti program taslağı üzerine ilk tartışmalar yapılırken, taslağın 6. bölümü hakkında, burada yazılanların aslin-

da doğru olduğu, fakat okuyanda sanki komünist olmak sadece sürekli savaşım, çalışma ve yükümlülük-müş gibi, sanki komünist olmak aynı zamanda bir sevinç kaynağı değilmiş gibi bir izlenim bıraktığı söylendi. Yoldaşlar tamamen haklıydı. Eleştirilerinde, komünist olmanın, sınıf savaşının yükümlülüklerinin üstesinden gelebilmek için savaşa, özveriye hazır olmak, kendini zora sokmak anlamına geldiğini unutmuyorlardı. Ama bu madalyonun sadece bir yüzüdür. Komünist olurken; en baş ilkesi karşılıklı dayanışma olan, sınıfsız topluma biçim verecek ilişkilerin en azından filiz verdiği, insanlar topluluğuna girilir. Komünist olmanın anlamı, partinin her üyesinin, PARTİDE, partinin yardımı İLE yeteneklerini geliştireceği, bilgilerini arttıracığı, çok yönlü bir kişilik kazanmak amacıyla kendisini eğiteceği ve böylece sınıf savaşına daha etken katılabileceği bir ortam yaratmak için tüm güçleriyle çalışan sınıf savaşçıları saflarında yer almaktır.

Bu, parti dışında değil, tam tersi, parti içinde, sürekli kişisel ilişkilerde, tartışmalarda, arkadaş ve yoldaşlarla yürütülen konuşmalarda, işçi sınıfının marksist partisinin ortaklaşa kararlaştırılmış politikasını hayata geçirme savaşımında gerçekleşir. Yoldaşlar topluluğu, tüm sorunlarımızın kollektif olarak görüşülmesi, bilimsel dünya görüşünün partide gerçekleşen özümsemesi, günümüz dünyasında yerimizi seçme, geleceğe bakarak yönümüzü bulma olanağı verir, iyimserlik ve güç kazandırır. Her birimizin-sosyalizme yetişemese de-baskı ve sömürünün hüküm sürdüğü şu eski dünyayı artık önemli ölçüde geride bıraktığını anlamamızı sağlar. Öyleyse komünist olmak, her şeyden önce sevinç, yaşama güven, iyimserlik, yeni bir kişilik edinme davasıdır da.